

Fryštácký FARNÍČEK

12 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - PROSINEC 2003

28. listopadu ve Slušovicích biřmoval
Mons. Karel Herbst také mládež z Fryštáku

Duchovní slovo

Nový církevní rok vždy začíná adventní dobou. Celý advent je přípravou na vánoční svátky. Naše příprava nám připomíná velmi dlouhou dobu čekání celého lidstva na záchranu – to znamená na vykoupení. Především si připomínáme čekání izraelského lidu na Mesiáše, o kterém mluvili proroci. Jejich předpovědi byly někdy velmi konkrétní, jindy zase velice nejasné a čtenářům ne zcela srozumitelné. Pro nás je adventní doba skutečnou přípravou na oslavu příchodu Božího Syna na tento svět. Známe již detaily, které neznali starozákonní lidé. Známe také poselství, které nám Boží Syn přinesl. Všechny texty vánoční liturgie jsou tím naplněny. Každý rok si znovu ony nádherné události, které se staly před mnoha lety v Betlémě, připomínáme a s vírou o nich rozjímáme. Ve své víře jsme přijali také tu skutečnost, že celý náš život je přípravou na setkání s naším Pánem, které jednou určitě nastane. Proto se připravujeme na svátky Narození Páně tak, abychom byli připraveni na neopakovatelnou chvíli, kdy budeme stát před svým Stvořitelem. Víme dobře, že budeme souzeni z lásky. I když se člověk snaží rozdávat lásku svým bližním celý život, vánoční svátky jsou mimořádnou příležitostí, jak jim dát více radosti jako projev naší opravdové lásky k nim. Přeji nám všem, abychom byli schopni dělat jiným radost a přinášeli do mezilidských vztahů vzájemné pochopení. Do adventního snažení i do přicházející vánoční atmosféry Vám ze srdce žehná

otec Emil

Světec prosince - svatý Mikuláš

- ❖ Patron námořníků, školáků a hlavní patron fryštáckého kostela
 - ❖ Atributy: berla, kotva, 3 zlaté koule, měšce nebo jablka
 - ❖ Narodil se kolem roku 280 v řeckém městě Patrasu
 - ❖ Víme o něm velice málo – kolem roku 300 byl biskupem v Myře (Lykie), ale brzy poté začali být křesťané pronásledováni (za císaře Galeria Valeria Maximina) a Mikuláš se dostal kolem roku 310 do vězení, kde byl i mučen
 - ❖ Údajně vystoupil na slavném Niceském koncilu v roce 325
 - ❖ Další informace o něm jsou pouze legendy – ta nejslavnější se týká tří dcer jeho souseda, které uchránil před výdělkem na ulici
- kvůli věnu tím, že v noci vhodil do okna jejich domu tři měšce plné zlatáků
- ❖ Zemřel 6.12. mezi lety 346 – 350 v turecké Myře (dnešní Demre)
 - ❖ Uctívání sv. Mikuláše se rychle rozšířilo – jen v Konstantinopoli mu bylo zasvěceno 25 kostelů, v Řecku do začátku 20. století už několik set, nyní je uctíván po celé Evropě
 - ❖ Kvůli útokům Saracénů na Myru v 11. století byly světcovy ostatky převezeny do italského města Bari, které se stalo velkým poutním místem

Nový salesián v DISu

1.9.2003 rozšířil řady salesiánů ve Fryštáku Vladimír Kopřiva. *Není však knězem, ale laikem.*

Jaký je rozdíl mezi salesiánem bez kněžského svěcení a salesiánem – knězem?

Jsme salesiáni kněží a salesiáni laici – to jsou dvě složky kongregace Salesiánů Dona Boska. Člověk se první stane salesiánem a potom se rozhodne, kterou cestou chce jít dál – jestli chce jít cestou kněžskou nebo cestou laickou anebo naopak. Já jsem řeholník bez kněžského svěcení. Nejsem knězem, protože jím nechci být – cítím své povolání jako salesián laik. V České republice je celkem 186 salesiánů a z toho 15 je salesiánů bez kněžského svěcení.

Co dělá salesián laik oproti salesiánu knězi?

Všechno to, co dělá salesián kněz pouze nemůže vysluhovat svátosti.

Jak jste se dostal k salesiánům?

Já vždycky říkám, že si mě salesiáni ve Fryštáku vymodlili. Můj staříček a stařenka pocházejou z Horního Lapače a za války vždycky v noci vozili salesiánům potraviny a nikdy za to nic nechtěli. Salesiáni jim tedy řekli, že se za ně budou modlit. A já jsem produkt toho modlení.

Co děláte v DISu?

Víkendové akce a propagaci.

Plánujete se nějak zapojit do činnosti farností? Máte o tom představu?

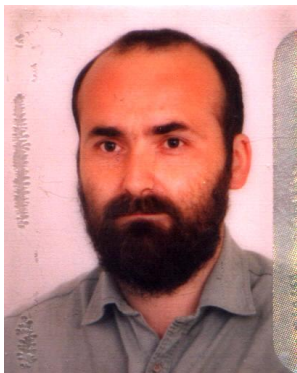
Když bude potřeba, tak jo. Ale představu žádnou nemám – já dělám to, co je potřeba.

Chtěl byste něco vzkázat čtenářům Farničku?

Modlete se za salesiány.

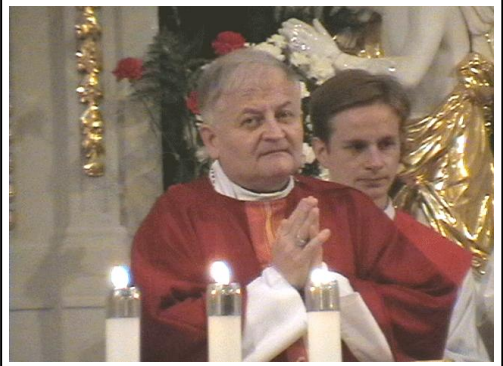
Alena Horáková

Životopis:

Vladimír Kopřiva

8.7.1961	narozen v Kroměříži
1976-1980	střední škola v Břeclavi
1980-1984	vysoká škola dopravy a spojů v Žilině
1984-1985	vojna
1985-1990	výpravčí
prosinec 1986	první sliby na Hamplovce
1990-1999	Praha – Kobylisy
1992	věčné sliby v Holešově
1999-2003	Brno – Žabovřesky
1.9.2003-?	DIS Fryšták

V sobotu 29.6. přijalo 23 mladých z Fryštáku spolu s 81 slušovickými z rukou „našeho“ pražského pomocného biskupa mons. Karla Herbsta svátost biřmování. Malý slušovický kostelík byl plný a někteří lidé ani neviděli na oltář. Stísněné podmínky však samozřejmě nemohly pokazit slavnostní atmosféru a životní zážitek pro všechny biřmovance. Bohoslužby se účastnilo také 5 dalších kněží, chyběla snad jen schola. Doufejme, že tato svátost bude pro všechny, kteří ji přijali, zážitkem na celý život, jak to řekl i otec biskup Karel.

- *Otče Karle, měl jste radost, když jste mezi biřmovanci viděl i své bývalé fryštácké ovečky?*

No jak bych neměl radost – velkou radost z těch mladých tváří a také z té jejich budoucnosti, která může být s Pánem Bohem opravdu šťastná a jedinečná, no a samozřejmě, že s Fryštáckem je to pro mě vždycky srdeční záležitost...

- *Jaké máte další plány v těchto dnech ?*

Tak já už mám vždycky program na půl roku dopředu, kde sloužím v sobotu a kde v neděli. Další biřmování mě teď ale nečeká, protože v adventu se většinou tato svátost neuděluje. Tady ve Slušovicích to byla výjimka a navíc jsme byli domluveni dlouho dopředu – pokud vím, tak minimálně půl roku. No a pan kardinál je teď na cestách... a co oči nevidí, srdce nebolí... on mi jinak vždycky připomíná: „Posvětili jsme Tě pro Pražskou diecézi a ne, abys někde jezdil!“ A protože teď tam není, tak já jsem tady... a ono to zas tak nevadí... (smích)

- *Takže Vlk není doma a myši mají préeé? (otec Karel smích)*
- *Začíná nám adventní doba, zanedlouho budou Vánoce – tak co byste svým bývalým farníkům vzkázal ?*

Přál bych všem farníkům, aby byli šťastni a spokojení, aby se radovali z Pána Boha a ti, kteří chodí do kostela jenom na Vánoce a o Velikonocích, tak aby tam chodili každou neděli – kvůli Pánu Ježíši a z lásky k němu. To jim přeju.

- *A kdy nás zase navštívíte přímo ve Fryštáku?*

Noóó...to bych taky rád věděl, ale říkali jsme si, že zase něco domluvíme a ona se určitě brzy nějaké příležitost najde, takže se budu těšit!!!

VYBRANÉ ČÁSTI KÁZÁNÍ OTCE KARLA PŘI BIŘMOVÁNÍ (upraveno redakcí)

Jakmile Vás rodiče přinesli ke křtu a nechali vás pokřtít, tak jste vlastně dosáhli určitého spojení se samotným Bohem. Vy mu patříte a na věky jste se stali Božími dětmi a toto vědomí vás musí provázet – a to je tak úžasná věc, že to člověk nemůže jen tak vzít a odhodit, jako něco bezcenného!!! Je to to nejcennější, co jste kdy přijali a co máte. Je to něco, co trvá až do věčnosti.

Katolická církev uděluje tuto svátost věřícím na prahu dospělosti – až z toho mají sami rozum, až jsou natolik moudří, že mohou přijmout Ducha svatého. A až se probudí pro tu realitu, ať si sami řeknou vlastními ústy a vlastním srdcem: „Pane Ježíši, já Tě nikdy neopustím a prosím, aby mi byla dána pomoc Ducha svatého.“

Představte si, že budete mít doma nějakou květinu – jak dlouho to ta kytka vydrží bez vody a jak je to smutné, když ji nezalíváme tak dlouho, až úplně zvadne. A když si to člověk uvědomí, tak je mu to najednou líto, protože si řekne: „Ta kytka zvadla kvůli mně – mohla růst a neroste, protože ji nikdo nezalil.“ A proto bych vám chtěl popřát, milí biřmovanci, aby jste nikdy v životě nedopadli, jako ta květina!!!

Pamatujte si, že biřmovaný křesťan se modlí – to je to jediné, co si musíte zapsat za uši, protože jakmile řeknete „Pane Ježíši“, v tu chvíli jste navázali spojení. V tu chvíli On vás slyší – jako když vám svou ruku vloží na hlavu a Boží milost na vás stane. Nikdy nebudete opuštěni a nikdy nebudete vydáni v šanci osudu jen tak a Boží milost bude vždy s vámi. Ale vy to musíte říci vlastními ústy: „Můj Pane Ježíši, já si Tě přivlastňuji, já Tě potřebuji, já Tě chci a já Tě o to moc prosím...“

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštácká farnost v minulých stoletích

9. KOSTEL – liturgické předměty

GOTICKÁ MONSTRANCE (historie)

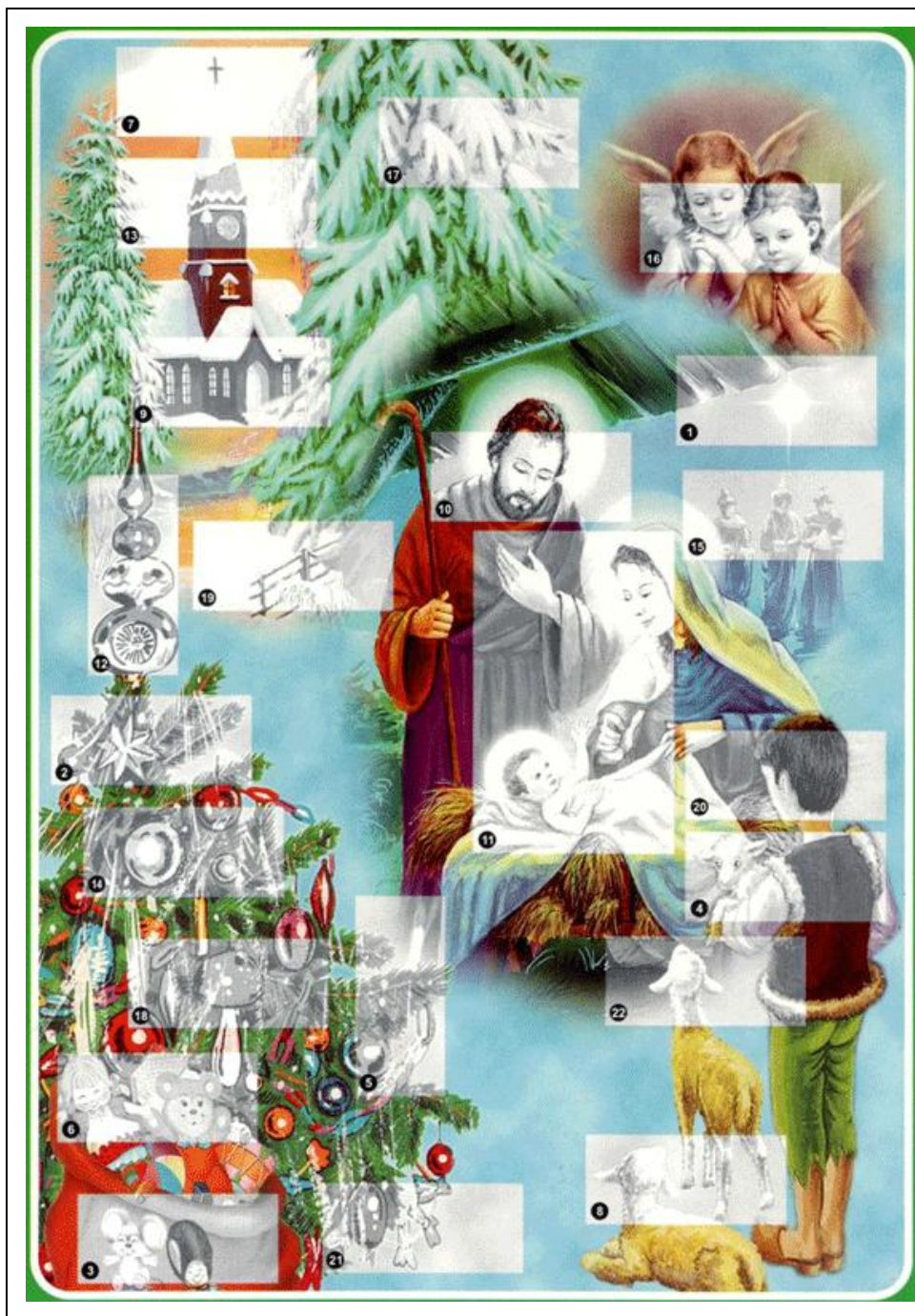
Vznik fryštácké gotické monstrance spadá s největší pravděpodobností někdy do 2. poloviny 15. století. Přesná data se ale v literatuře liší. Například benediktin Dr. P. Řehoř Tomáš Wolný (1793 – 1871), významný český církevní historik 19. stol., uvádí ve svých pracích hned dvě rozdílná data. Ve svém díle *Církevní topografie* datuje Wolný ve stati o Fryštáku (str. 431) monstrenci do roku 1400, ale v kapitole o Štípě (str. 441) udává přibližný rok 1464 (podle komentáře k této monstrenci z katalogu výstavy „Od gotiky k renesanci“ se ale v případě tohoto letopočtu jedná o chybně přečtený darovací nápis, o kterém byla zmínka už v minulém čísle). Z data 1464 vychází i Mgr. Josef Pala ve své monografii *Štípa mariánské poutní místo*, kde píše, že právě v tomto roce

byla monstrance darována štípskému kostelu. Do roku 1490 řadí tuto památku textová část obrázkového katalogu výstavy církevních bohoslužebných předmětů v Brně v roce 1884. Totožný letopočet a to jako rok koupi monstrance uvádí také historik Karl Schirek. Další historikové August Prokop a Bohumil Samek datují shodně vznik monstrance do roku 1498. Kromě P. Wolného ale existují také ještě další autoři a spisy (např. P. Jan Drábek nebo brožurka *Mariánské poutní místo Štípa*), které vznik monstrance řadí už do 1. poloviny 15. století, popřípadě přímo do roku 1400. Dr. Karel Svoboda ve své studii o fryštácké monstrenci ale zastává jasný názor, že z letopočtu 1400 nelze vycházet, protože ten byl na monstrenci vyryt s velkým časovým odstupem (pravděpodobně více než 200 let) a je proto nic neříkající. Kromě toho ani umělecký sloh monstrance neodpovídá počátku 15. století.

Známé není ani místo vzniku, ani tvůrce monstrance. Ta totiž postrádá jakoukoliv autorskou značku. P. Jan Drábek píše, že byla prý zhotovena v Paříži. Lepší bude ale opět věnovat pozornost spíše studii o fryštácké monstrenci v katalogu výstavy „Od gotiky k renesanci“, která odhaduje přibližnou dobu jejího vzniku na 60. – 80. léta 15. století a zabývá se možným místem vzniku této památky podrobněji. Tato studie věnuje fryštáckou monstrenci do stejné vývojové řady (tzn. že má společné základní rysy) s monstrencí z Uherského Hradiště (vznikla v roce 1462 a je uváděna jako starší než fryštácká), dále pak nedatovanou hornoslezskou monstrencí z Tozsku (Tošku) v Polsku, na které se také nachází soška Panny Marie ozdobená paprsky a nakonec také s monstrencí ze Svatoštěpánského dómu (Stephansdom) ve Vídni (vznikla roku 1482). Místem vzniku fryštácké monstrance by podle studie mohla teoreticky být některá z uměleckých dílen na jižní Moravě. Olomouc jako místo vzniku je i přesto, že do jejího regionu Štípa spadala, méně pravděpodobná, protože mezi touto monstrencí a tamějšími památkami nebyla zjištěna žádná stylová podobnost.

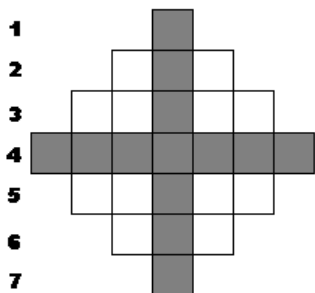
Starý štípský kostel, kterému dříve monstrance patřila

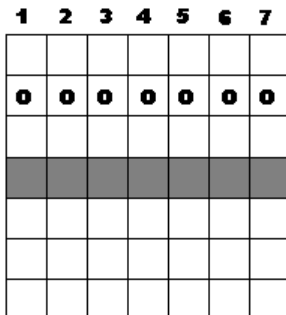
ČTVERCOVKA

1. římská pětka
2. náplň do buchet
3. starší značka automobilů
4. **tajenka (pečivo)**
5. domácí zvíře
6. SPZ Rychnova nad Kněžnou
7. SPZ Prahy

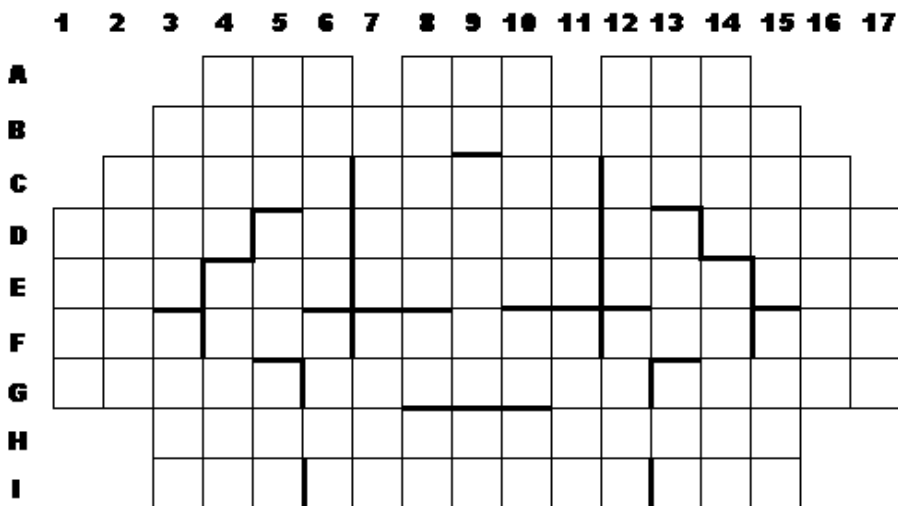

DOPLŇOVAČKA

1. den v týdnu
2. náš spisovatel (Karel)
3. strava
4. čas oběda
5. vysvětliti
6. koňská bota
7. polapat

Naladěno na svátky: Hlad je nejlepší kuchař, ale na Vánoce nenavaří ani nenapeče...

Vodorovně

A: Naděje na výhru, les, otrok

B: **1. díl tajenky**

C: Jedno z nakladatelství (doprava), příkaz k sepsání (slovensky), část Prahy

D: Suchá tráva, zájmeno, angl. archeolog, iniciály herce Kohouta, staroegypt. posvátný býk

E: Horníkovo pracoviště, stovky, spravovat šitím, proutěná nádoba, africký slon

F: Stará jednotka hmotnosti, ledovcový kotel, část rostliny, ženský hlas, usednutí

G: Krmivo pro koně, nadpozemská bytůstka, rvačka

H: **3. díl tajenky**

I: Úder motykou, násilné přepadení, usazenina

Svisle

1. Značka zápalek

2. Nedělej (slovensky)

3. Německý filosof, zručný kousek

4. Mražená pochoutka, téměř

5. Pytlácké nástrahy, mužské jméno, mys

6. Borovice, dobrý pokyn

7. Smyčka, část svíčky

8. Obec u Uherského Brodu, předložka, ch. značka selenu

9. SPZ Olomouce, **2. díl tajenky**, televizní noviny (zkratka)

10. Zřícenina, název římské padesátky, iniciály režiséra Trošky

11. Zkratka vysoké školy strojní a textilní, nevěnuje

12. Okraj obrázku, trnovník

13. Souhlas, okolo, část peří

14. Obuv, ryba

15. Vrkoče, druh nábytku

16. Druh rostliny

17. Změkčovadlo vody

Nápověda: Evans, Apis, Kant

Všechny křížovky v tomto čísle Farničku připravil František Zálaha

U2 - alba, písničky

V poslední části našeho miniseriálu o skupině U2 se budeme věnovat albům. To první se jmenovalo **Boy** a bylo vydáno v roce 1980. Bylo ovlivněno především punkem a hned toto první album se setkala s velkým ohlaselem. Z písní, které byly zatím kompozičně celkem jednoduché, je patrně nejznámější I WILL FOLLOW.

O rok později vydali U2 album **October**. Bylo sice více propracované, ale stále ještě nedosahovalo na první příčky. Hity byly písně GLORIA, I FALL DOWN a TOMORROW.

Prvním albem, které získalo první místo v britské hitparádě, bylo **War**, vydané v roce 1983. Bono v něm přidal na melodičnosti a skupina se začala více přibližovat rocku. Vznikly takové hity jako SUNDAY BLOODY SUNDAY, NEW YEAR'S DAY či SURRENDER.

Jedinou koncertní deskou v historii U2 je **Under The Blood Red Sky**, vydanou ve stejném roce. U2 ukázali, že jsou již dokonale sehranou kapelou. Na tomto koncertě zazněly dosavadní hity, jako Gloria, Sunday Bloody Sunday a další.

Na albu **The Unforgettable Fire**, vydaném roku 1984, byla znát větší dramatičnost a působivost. Vznikla také písnička PRIDE (Ve jménu lásky), která se hraje dodnes. Také s touto deskou U2 okamžitě ovládli první příčku v britském žebříčku.

Roku 1985 vyšlo minialbum (4 písničky) pro americký trh – **Wide Awake In America**.

V roce 1987 bylo vydáno které patří mezi nejlepší. Zajímá nejpřednější místa nejlepší alba celé hudební historie. První tři písně – WHERE THE STREETS STILL HAVEN'T FOUND FOR a WITH OR dnes k absolutní klasice.

Rattle And Hum, album v jiném stylu – písně byly zpěváky a objevily se zde a Boba Dylana. Jinak toto Nejlepší písničkou byla Další deska přišla až o tři

album **The Joshua Tree**, alba osmdesátých let, ve všech anketách o historii. První tři písně – HAVE NO NAME, I WHAT I'M LOOKING WITHOUT YOU patří

z roku 1988 bylo opět doprovázeny gospelovými upravené songy od Beatles album příliš nezaujalo. patrně DESIRE.

roky později (1991) a

jmenovala se **Achtung Baby**. Na tomto albu bylo mnohem více tanečnosti, útočnosti a místo tradičních nástrojů přišly zvuky počítačů. A tato přeměna se U2 vydařila. Mnozí lidé říkají, že U2 zraje jako víno. Špičkové singly desky jsou ONE, MYSTERIOUS WAYS a další.

Prekvapivě brzy, jen dva roky po Achtung Baby, bylo vydáno album **Zooropa**. Bylo, jak později uznal i Bono, zbytečně uspěchané. Utvrdil se zde nový disko styl, ve kterém se však neztratil originální Claytonův kytarový styl a melodický Bonův zpěv.

Další deska **Pop** vyšla až roku 1997. Dále se zde rozvíjela taneční hudba a některé písničky, jako DISCOTHEQUE nebo STARING AT THE SUN, se hrají celkem často i dnes.

Poté přišlo výběrové album **The Best Of 1980 – 1990** a roku 2000 deska **All That You Can't Leave Behind**. Podle vlastních slov členů skupiny je to nejlepší album jejich historie. Vzniklo několik opravdu vydařených hitů, jako je skvěle propracovaný BEAUTIFUL DAY, ELEVATION či WALKON.

Zatím posledním albem je **The Best Of 1990 – 2000**. K hitům tohoto posledního desetiletí bylo přidáno několik nových písní, z nichž asi nejznámější je ELECTRICAL STORM.

Dům Ignáce Stuchlého

Nový rok Luny – Nový rok s Alchymistou (29.12.2003 – 4.1.2004)

Zimní putování po Jeseníkách, Kralickém Sněžníku a Orlických horách. Luna s příchutí mystiky, zábavy i drsné zimy. Silvestr a Nový rok v horách.

Několik změn oproti údajům v letáčcích – začátek: 29.12. (původně 27.12.), cíl: Jeseníky, Kralický Sněžník a Orlické hory (Krušné hory), téma: Alchymista (ztracené světlo).

Cena: 1640,- Kč, minimální věk: 15 let, maximální počet: 25 osob

Vedou: Vladimír Vecheta a P. Pavel Kosmák, SDB

Silvestr (28.12.2003 – 1.1.2004)

DISácký Silvestr? To je pojem! Zábava, tanec, modlitba, povídání, hry.

Nejen to a nejen o silvestrovském večeru.

Cena: 890,- Kč, minimální věk: 15 let, vede: P. František Bezděk, SDB

DISácký ples (17.1.2004 v 19:30)

Hraje skupina LARGO. Možnost noclehu.

Předprodej vstupenek od 1.12.2003 (rezervace: dis@disfrystak.cz)

Cena: 60,- Kč

Přihlásit se lze telefonicky na čísle 577 911 065 (pracovní dny v 9 – 16 hodin), písemně na adrese *P. I. Stuchlého 26/27, Fryšták 76316*, nebo e-mailem dis@disfrystak.cz, nejpozději však 14 dní před zahájením akce. Po přihlášení obdržíte podrobné informace a složenku. Podrobnější informace najdete na internetové adrese www.volny.cz/disfryst.

Až do Vánoc máte kdykoliv možnost prohlédnout si v DISu hezkou nástěnku, která byla sestavena ku příležitosti šedesátých narozenin „našeho“ biskupa mons. Karla Herbsta. Je umístěna u hlavního vchodu vedle recepcce (baru).

ZE ŽIVOTA ZPĚVÁKŮ ANEB VELKÁ ROMANCE O MALÝCH HALUŠKÁCH

Ze Života zpěváků? Skutečně? O kom to jen bude řeč, přemýšlí teď možná napjatý čtenář Farničku. Pokud ovšem čeká informace ze života některé z proslulých hvězd nebe naší popmusic, vezte, že se jich nedočká. Nemíníme se vypravit za humna našeho města, ani našeho času.

Zůstaneme doma – u sboru, scholy, či jak vlastně správně nazývat pěvecké seskupení, které se již třetím rokem podílí na liturgii v našem farním kostele. A přestože se budeme věnovat jeho **nepěvecké, neliturgické stránce**, nezapomeneme nejdříve pochválit zpěváky takřka všech generací, kteří poctivě (většinou) docházejí na podvečerní středeční zkoušky s nácikem zpěvů na Vánoce, Velikonoce, ale třeba též na biskupské či kněžské svěcení i další slavnosti. Odměnou jsou jim zážitky ze společné účasti na liturgii, společného zpěvu, snad i ocenění spolufarníků, ale také podíl na životě neformálního společenství, prožívajícího spolu

občanský i církevní rok. Nejen při liturgii, ale například i ve formě posezení po „úspěšně vykonané práci“, setkání při kuželkách či v podobě jiných akcí, setkání, návštěv.

Aby toto vše mohlo fungovat, je třeba kvalitního organizačního a ideového zázemí. Zejména proto byla těmi neaktivnějšími ze zpěváků přivedena na svět myšlenka založení pracovního orgánu seskupení – VÝBORU, do jehož řad byli nominováni zletilí zpěváci. A ti se nyní aktivně, s pravidelností téměř stroje, scházejí k jednáním VÝBORU. Protože jsou tato jednání neveřejná, nemůžeme zde, bohužel, odhalit jejich obsah. Co však můžeme, je potvrdit, že všichni členové VÝBORU plní své poslání skutečně nadmíru odpovědně a zcela spolehlivě. Jednou z oblastí, jimž se VÝBOR při své bohaté činnosti věnuje, je i sféra

Snokování členové našeho „výboru“

kulinářská – doposud ovšem pohříchu spíše okrajově a teoreticky. Snad s výjimkou praktických ukázek umění mladších zpěvaček v oblasti studené kuchyně a neméně zajímavé prezentace dovednosti otce Emila na poli gulášologie. Po rozsáhlé teoretické přípravě však nakonec nazrála situace ke konkrétnímu činu. Tím se stalo uspořádání **Prvního odpoledne slovenské kuchyně nebo také HALUŠKYÁDY 2003**, jak akci poněkud zlehčujícím způsobem nazvaly zlé jazyky některých závistivců a pomluvačů.

A přátelé, sice s jistými rozpaky, ale na rovinu raději příznivejme, že jedním z hlavních podnětů realizace tohoto výrazného kulturně-společenského počínu se stal vytrvale projevovaný odpor nejmenovaného čelního představitele a zakládajícího člena VÝBORU (z důvodů diskretnosti jej v naší práci pojmenujme Bušek) k tak zásadnímu reprezentantovi slovenské gastronomie, jako jsou **brynzové halušky**. Jaká opovážlivost ... Ano, zde pomůže pouze důkladná osvěta! Od tohoto poznání pak již nebylo daleko k realizaci. Nenápadně pozvánky, pár esemesek, a mohlo to vypuknout.

Předstartovní horečka byla téměř nesnesitelná, a tak tento úsek našeho příběhu raději rychle mlčky přejdeme a přenesme se přímo až do těch chvil, kdy už **velká mísa plná drobných nedefinovatelných předmětů, vykouzlených z bramborového těsta, proložených kousky ztřeštěné odolatelné anglické slaniny a promíchaných pověstnou liptovskou brynzou**, spočívala tiše na stole, zabalena do deky (prevence proti předčasnému vychladnutí) a byli očekáváni první účastníci z řad zpěváků. Kdo by dokázal popsat tuto tak sugestivní atmosféru ...

Předpovědi škarohlídů, že dopředu netušené kvality nabízeného pokrmu odradí méně otrlé zpěváky, se naštěstí vůbec nenaplnily. Naopak. Účast byla více než hojná (ba dostavili se i rodinní příslušníci) a opět téměř v celé generační paletě. Sebekriticky jen musíme konstatovat, že zcela chyběla generace dospívajících. No, zdá se, že halušky nepatří k jejich momentálním prioritám ... Atmosféra však byla i tak příjemná až inspirativní (a lze jen věřit, že ani pozdější odpolední či večerní chvíle jedlíků nic nezměnily na jejich původních pocitech). Nenaplnily se dokonce ani obavy, vyplývající z obtížné odhadnutelnosti konzumačních kapacit účastníků. Pojezdo bylo právě a přesně to, co bylo reálně k dispozici. Shrneme-li, účastníků akce – jedlíků – bylo 16 (z toho jeden takřkající „korespondenční“) a (malých) nejedlíků pak 6. Úhrnem tedy 22 osob.

A my, vedeni tvůrčí odpovědností, u vědomí závažnosti celé akce, jsme se rozhodli nenechat

si vše sobecky jen pro sebe, ale informovat o ní touto cestou širokou veřejnost. A nyní, na závěr těchto našich řádků chceme ještě zvolat: „Jen houšť a větší kapky“, těšice se již na Druhé odpoledne slovenské kuchyně.

Post skriptum: Ale jistě! Je jasné, že ne jeden z vás se teď nespokojeně táže, jak že to dopadlo s oním – výše zmiňovaným – čelním představitelem VÝBORU, který byl bezděčným inspirátorem konání námi popsané akce. Jednoduše, jak to bylo s našim Buškem. Inu, stalo se to, co se stát muselo. Snad to bylo kouzlem hostitelky, snad neopakovatelnou atmosférou, snad při vaření použitými ingrediencemi, snad pracovními postupy předávanými po léta z matky na dceru ... Kdož ví? Krátce a dobře – **náš Bušek neodolal.**

Ano, byla tu zpočátku kratičká fáze nedůvěry, rozpaků, váhání, ba – nebojme se říci – špatně skrývaného odporu. Ale tato úvodní fáze byla ve spolupráci s ostatními přítomnými po chvíli překonána a vystřídalá jí fáze druhá. Totiž fáze seznamovací, zkoumavá, až hloubavá, která ovšem ve svém bouřlivém finále přešla do podoby důvěrného sblížení mezi trávicím traktem našeho výtečníka Buška a novými a novými porcemi halušek. Samozřejmě nebudeme tajit, že nakonec se dostavila i fáze mírného odcizení. Ale můžeme snad chtít napoprvé úplně všechno?

VELKÁ ROMANCE O MALÝCH HALUŠKÁCH

Náš VÝBOR s Buškem, spolu dlíc
teď zasedli si k dubovému stolu –
ti vypili už mnohou číši spolu
a zapěli si z plných plic.
„Nuž dej sem talíř, i mně, baže,
halušek nasyp – ještě výš –
dnes, VÝBORE můj, čehos zviš!“
pan Bušek vesel káže.

„Zde po té brynze, každý slyš,
slovenské slunce ještě letos hrálo –
tot' ovčí mléko, které v konvích zráló –
aj tedy vzhůru, jezme již!“
A jedli – Bušek náhle prsknul –
„To že je jídlo? Tenhle kvas?
Vždyť kříví ústa, láme vaz!“
a zlostně rukou mrsknul.

„Eh – vezu brynzu z Tater sem,“
to Bušek dál si v zlosti svojí vede,
„a takovouhle peluň mě z ní svedeš
v (prý) umění svém kuchařském!
Jsem přesvědčen, když párky vaříš,
že sladké vločky zrobíš s nich,
při myšlence mě jímá smích
jak čas u plotny maříš.

Ni na VÝBORU nemít klid!
Vás kdyby chtěli učít všichni svatí,
zda všimnou si jich pěvci paličatí –
bud' svatý rád, když není bit!
Jak bych zde mlátil otep slámy!
Nechť chci co chci, za krátký čas
se všechno jinak zvrtné zas –
mám já to bídu s vámi!“

Přec zase lžici k ústům zdvih,
a skousnuv pak své velké dobré oči
teď kradmo přes stůl po soudruzích točí,
z nichž každý jako pěna tich.
Jen – aby marně nezahálel –
každý z nich cvičil zub a pysk,
halušky ku půněbí tisk
a po jazyku válel.

„Ba je to bída,“ Bušek dál
a rychle zavdal sobě jídla znovu,
tak rychle, jak by bránil zlému slovu;
však kolem úst již úsměv hrál.
„Mám hladem umřít? – Na mou víru,
oslepla jsi snad – nevidíš,
že talíř můj je prázdný již! –
A dej mi dobrou míru!

Jež každý – již se nezarmuť –
a poslyš, co ti Bušek moudrý praví:
můj jazyk je jak známý vybiravý –
a našel již v tom jídle chuť.
Je zkoumat třeba, býti bedliv,
to jídlo má svůj zvláštní ráz,
zprv trpké, ale milé zas –
my, myslím, se už vjedli.“

„Nu vidíš, Bušku: tak i náš zpěv!
Má duši zvláštní – trochu drsná zdá se –
však květe po svém v osobité kráse“ –
již uklidněn VÝBORU hněv,
když rozdrčena opozice –
„ach přibliž k tomu zpěvu slech
jaký jsi v žití nezaslechl
a neodtrhneš více!“

Pavel Osoha

Kalendárium

Prosinec 2003

- 7.12. 2. neděle adventní
- 8.12. slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie
- 13.12. svátek sv. Lucie
- 14.12. 3. neděle adventní
- 21.12. 4. neděle adventní
- 24.12. Štědrý den
- 25.12. Boží hod Vánoční
- 26.12. svátek sv. Štěpána
- 27.12. svátek sv. apoštola Jana
- 28.12. svátek sv. Rodiny
- 31.12. Silvestr – poslední den roku 2003
- 1.1. slavnost Matky Boží Panny Marie
- 4.1. 2. neděle vánoční

MŠE SVATÉ O VÁNOCÍCH

- 24.12. 16:00 a 22:00
- 25.12. 8:00 a 10:00
- 26.12. 8:00 a 10:00
- 31.12. 17:00, tichá adorace 23:00 – 24:00
- 1.1. 8:00 a 10:00

SETKÁNÍ DĚTÍ U JESLIČEK

Také letos se na **Boží hod Vánoční v 15:00** uskuteční setkání dětí u jesliček.

Děti si mohou připravit básničky, koledy anebo mohou zahrát na jakýkoliv hudební nástroj. Společně se také naučíme nějaké nové koledy a zazpíváme si.

Možná vystoupí i děti ze ZUŠ Fryšták s pásmem koled.

VÁNOČNÍ KONCERT

Tradiční vánoční koncert se uskuteční **v neděli 28.12. v 15 hodin ve fryštáckém kostele**. Vystoupí smíšený pěvecký sbor **Radost** ze Štípy pod vedením pana Přívary, doprovázený orchestrem mladých pana učitele Mikla, který zazpívá vánoční mši Františka Ignáce Navrátila a koledy.

Novinky z farnosti

KLUB MAMINEK

- 9.12. **Vánoční ozdoby**
Naučíme se různé způsoby tvorby pěkných vánočních ozdob.

UPOZORNĚNÍ PRO VŠECHNY ČLENY ŽIVÉHO RŮŽENCE

Protože bude živý růženec od **1.1. 2004** rozšířen o pět tajemství růžence Světla, dojde k **přecíslování všech růžencových lístků**. Proto se tyto lístky od nového roku budou rozdělovat znovu – bez ohledu na předcházející systém. Od začátku ledna najdete na nástěnce ve vestibulu kostela pravidelně obměňovaný seznam všech členů živého růžence, na kterém bude mít každý napsáno, jaké číslo lístku si má pro daný měsíc vzít. Děkujeme za pochopení. (s dotazy se obraťte na paní Kutrovou)

POZVÁNKA NA KONCERT

Srdečně zveme všechny, kdo dopřávají sluchu a občasným touhám po vyšších hodnotách ve svém nitru, všechny milovníky hudby a zpěvu, na příběh lásky a víry svaté Barbory – **Dávám Ti život svůj**. Přijďte **v neděli 14. prosince v 15 hodin do sálu DISu ve Fryštáku**.

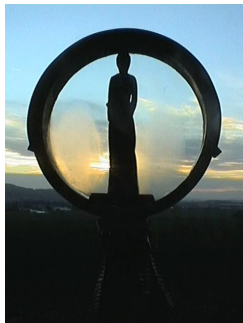
Hrají a zpívají farníci z Mysločovic. Srdečně Vás zvou katecheti. Vstupné dobrovolné. Bližší informace vám poskytne paní Langerová (telefon 577 912 185).

RORÁTY

Roráty budou letos ve Fryštáku vždy **ve středu a v pátek v 6:30**. Pro školáky bude poté připravena snídaně. Děti, které ještě nemají svíčku na nalepování hvězdiček, ji dostanou při kterýchkoliv rorátech.

Cesta ke svaté Kateřině Alexandrijské v Horní Vsi

Omlouvám se všem, kdo čtou rádi texty nepatetické. V tomto případě se nedočkáji.

Bylo to v roce 1999, patrně někdy zkraje října. Pan dr. Fic nám nabídl seznam výjimečných děl a osobností starší české literatury, objektů našich seminárních prací. A my si měli postupně vybírat. O některá témata byl nesmírný zájem. Také o sv. Kateřinu, tedy o středověkou Legendu o svaté Kateřině. Už jen ten název mě velmi zaujal. Natolik, že při nucené opakované volbě jsem byl ze čtyř zájemců nejrychlejší.

Nesmírně křehká legenda, již jsem se postupně pročítal, ozářila počátek a věřím, že i celý průběh mého studia. A v její hrdince jsem pak našel přímluvkyni za jeho zdárné ukončení.

Ten niterný příběh křesťanky, nejprve příliš vázané na rozum, která se nakonec stala „bláznem pro Pána“ a zaplatila životem, si zasloužil bezpochyby nějak ztvárnit. Naštěstí někdo, kdo byl schopen dívku zcela oddanou Pánovi pokusit se přiblížit ostatním, existoval. Je to Václav Kruml, jenž kolem roku 2000 přijal představu sochy a jejího umístění mezi lesem a obcí, v prostoru odpoutání se od lidského a pouti k božskému.

Přešly dva roky, Kateřina se mezitím ukryla, ne však jemu. Byl jsem překvapen, když v létě 2002 přišel s hotovou soškou i představou jejího vsazení. Na rok jsme ale „Káťu“ ještě odsunuli.

Léto 2003 – znovu se probouzejí aktivity: mírně zdlouhavé zjišťování, komu vůbec pozemek patří, zpříjemňovala alespoň ochota zodpovědných zaměstnanců MÚ a družstva. Vzpruhou byla i skutečnost, že Václav už rozjetou záležitostí nehodlal pustit. Nebýt jeho ušlechtilé tvrdohlavosti, nic by v Horní Vsi letos nestálo.

Zkráceně: Kdo má další nemalé zásluhy na dokončení?

Pánové Pavel a Vojtěch Žákovi, Petr Macháček, Antonín Krčma i častý dobrodinec míst připomínajících svaté a Boha pan Oldřich Končák.

Děkuji všem, kteří onomu téměř nepostřehnutelnému dění napomohli účastí myšlenky nebo modlitby. A také otci Emilovi, jenž se laskavě 22.11. ujal provedení kroku, jímž se člověčeské spojuje s božským, a sošku posvětil.

Jan Krčma

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Alena Horáková, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Mgr. Pavel Nášel.

Římskokatolická farnost Fryšták, P.I.Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 6. 12. 2003 v nákladu 250 ks.